

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน
โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
The Development Learning Achievement in Chinese Subject
Using The Cooperative Learning

ยุภาพร นอกเมือง¹
พรพิมล แวงกลาง²

Yupaporn Nokmueang¹
Pornpimol Waengkang²

Received : August 21, 2020 Revised : October 24, 2020 Accepted : November 5, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดปทุมธานี จำนวนทั้งสิ้น 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test for dependent sample

ผลการวิจัย พบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนก่อนเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 10.08 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.32 คะแนน คะแนนหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนน 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมืออยู่ในระดับพึงพอใจมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

^{1,2} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
Bachelor of Education, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage

¹ Corresponding author. Email: yanmei.nana@gmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop the learning achievement on Chinese subject of students by using the Cooperative Learning management 2) to study the student's satisfaction toward the Cooperative Learning management on Chinese subject. The research sample was 25 students from matthayomsuksa 1/1 during the 2019 Academic year, semester 2 at Udomvittaya School, Pathum Thani province. The research instruments used were 1) a lesson plan on Chinese subject by using the Cooperative Learning management 2) a learning achievement test on on Chinese subject and 3) the students satisfaction questionnaire toward the Cooperative Learning management on Chinese subject. The following statistics: mean, percentage, standard deviation and t-test were used for the dependent sample.

The results of the study were as follows: 1) the students had an average pre-test score of 10.08 points and an average post-test score of 16.32 points. The scores are significantly higher than the pre-test scores at a .05 significance level, 2) the students' satisfaction toward the Cooperative Learning management on Chinese subject was at very good level.

Keywords: The Development Of The Learning Achievement On Chinese Subject, The Cooperative Learning Management

บทนำ

ภาษาจีนนับว่าเป็นหนึ่งในภาษาต่างประเทศที่มีผู้สนใจเรียนเพิ่มมากขึ้น ทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและในระดับอุดมศึกษา (เมฆม สอดส่องกุล, 2553) ประเทศไทยมีการตื่นตัวในเรื่องการเรียนการสอนภาษาจีนมากขึ้นทุกขณะ มีการเปิดสอนภาษาจีนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา โดยเฉพาะในช่วงห้าถึงสิบปีที่ผ่านมา มีการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนให้เป็นวิชาเอกในระดับปริญญาบัณฑิตและบัณฑิตศึกษาเพื่อรองรับความต้องการการใช้ภาษาจีนในประเทศไทยและสังคมโลก โรงเรียนกวดวิชาที่มีการเปิดสอนภาษาจีนอยู่ทั่วไป โดยเฉพาะกระทรวงศึกษาธิการ อันเป็นหน่วยงานหลักที่ควบคุมดูแลการศึกษาของประเทศมีนโยบายสนับสนุนการเรียนภาษาจีนในประเทศไทย โดยตั้งแต่ปี 2542 เป็นต้นมา ได้สนับสนุนให้โรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาเปิดสอนภาษาจีนขึ้น และกำหนดให้ภาษาจีนเป็นวิชาที่สามารถเลือกสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ กิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับภาษาจีน การจัดทัศนศึกษาที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน การลงนามความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยในประเทศจีนเพื่อการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและบุคลากร เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง

การเรียนภาษาจีนก็เป็นที่ทราบกันดีว่าไม่ใช่เรื่องง่าย โดยเฉพาะในโรงเรียนที่เปิดสอนภาษาจีนและจัดเป็นวิชาบังคับเรียน ซึ่งผู้เรียนบางกลุ่มอาจไม่ได้มีความชอบหรือสนใจในการเรียนภาษาจีน ถ้าหากผู้สอนไม่มีวิธีการสอนที่ดีและสามารถดึงดูดผู้เรียนได้ จึงมักจะมีปัญหาในการสอนและไม่ประสบความสำเร็จทั้งผู้เรียนและผู้สอน และถือว่าการจัดการเรียนรู้ที่ล้มเหลว การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นจะต้องมีรูปแบบการสอนหรือวิธีการสอน ที่ทันสมัยและช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมี

ความง่ายขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี รูปแบบหรือวิธีการสอนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้สอน ดังที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 หมวด 4 แนวทางจัดการศึกษา มาตรา 22 ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคน มีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและ เต็มศักยภาพ และ มาตรา 24 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ระบุในข้อที่ 6 ว่า จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดาผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมมือใจ (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยสมาชิกในกลุ่มจะมีความสามารถที่แตกต่างกัน สมาชิกทุกคนมีบทบาท หน้าที่ และมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น เพื่อให้ประสบความสำเร็จร่วมกัน ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกว่าตนประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือรางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบนี้จะเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะ จนสามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ได้ ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในชั้นเรียนเดียวกันแต่ระดับความรู้ความสามารถแตกต่างกัน

จากปัญหาที่ผู้วิจัยพบในชั้นเรียนคือ นักเรียนในห้องขาดความสามัคคี ไม่มีทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันต่างคนต่างทำงานของตนเอง โดยสังเกตได้จากเมื่อมีการแบ่งกลุ่มโดยให้นักเรียนจับกลุ่มกันเอง นักเรียนที่เรียนเก่งจะจับกลุ่มอยู่ด้วยกัน นักเรียนที่เรียนปานกลางถึงอ่อนก็จะจับกลุ่มอยู่ด้วยกัน เมื่อครูให้ทำกิจกรรมจึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้ไม่สนุกกับการเรียน ไม่มีความกระตือรือร้น เพราะคิดว่าตัวเองคงทำไม่ได้ เมื่อให้ตอบคำถามในชั้นเรียนส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่เรียนเก่งตอบคำถาม ส่วนนักเรียนที่เรียนปานกลางถึงอ่อนจะไม่ตอบคำถามและไม่มี ส่วนร่วมในชั้นเรียน เมื่อครูสุ่มเรียกชื่อถามบังเอิญเป็นชื่อนักเรียนที่เรียนอ่อน ก็จะนิ่งและไม่ตอบคำถาม เมื่อมีการ วัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรากฏว่ามีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและเรียนปานกลางและอ่อน โดยนักเรียนที่เรียนเก่งก็จะมีคะแนนที่สูงมากและนักเรียนที่เรียนปานกลางและอ่อนก็จะมีคะแนนต่ำมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบร่วมมือร่วมมือใจ เพื่อแก้ไขปัญหาพฤติกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียนและเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมมือใจ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมมือใจ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 3 ห้องที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอุดมวิทยา ตำบลประชาธิปไตย อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดปทุมธานีที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 25 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่ม พบว่า ได้ห้องเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 25 คน มาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

การเก็บและรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบกลุ่มเดียว โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One group pretest-posttest design ซึ่งผู้วิจัยมีกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการสอนภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอุดมวิทยา จังหวัดปทุมธานี โดยเก็บข้อมูลคะแนนสอบก่อนเรียนไปด้วย หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการสอนตามกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โดยใช้ระยะเวลา 1 ภาคการศึกษา หรือประมาณ 15 สัปดาห์ การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 เมื่อสิ้นภาคการศึกษา ได้มีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและนำคะแนนสอบมาวิเคราะห์ผล ดังนี้

1.1 ผู้วิจัยได้นำคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาจีนโดยใช้รูปแบบร่วมมือร่วมใจมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยการหาค่า t ค่าความคาดหวัง ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าร้อยละ

2. ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ และนำข้อมูลที่ได้ออกมาวิเคราะห์ผล ดังนี้

2.1 วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบร่วมมือร่วมใจ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อและรายด้าน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดการแปรผล โดยใช้เกณฑ์และแนวทางการหาช่วงความกว้างของอันตรภาคชั้นของ เบสท์ (Best 1977: 14) ที่แบ่งระดับการแปรผลออกเป็น 5 ระดับ

ความกว้างของอันตรภาคชั้น = คะแนนสูงสุด - คะแนนต่ำสุด/จำนวนชั้น (= (5-1)/5 = 0.80)

1.00 - 1.80 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย อยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.81 - 2.60 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย อยู่ในระดับน้อย

2.61 - 3.40 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย อยู่ในระดับปานกลาง

3.41 - 4.20 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย อยู่ในระดับมาก

4.21 - 5.00 หมายถึง เหมาะสม/เห็นด้วย อยู่ในระดับมากที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนโดยใช้รูปแบบร่วมมือร่วมใจ จำนวน 15 สัปดาห์ ซึ่งการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบร่วมมือร่วมใจมีขั้นตอนและกิจกรรม ดังนี้

1.1 ผู้สอนสังเกตพฤติกรรม ความรู้ ความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน พบว่า ผู้เรียนมีทักษะความรู้ที่แตกต่างกัน มีทั้งระดับที่ เก่ง ปานกลาง อ่อน

1.2 ผู้สอนจะให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน และเก็บข้อมูล

1.3 ผู้สอนแบ่งกลุ่มโดยให้แต่ละกลุ่มมีสมาชิกที่ประกอบด้วย คนเก่ง ปานกลาง และอ่อน

1.4 ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันบอกคำศัพท์ภาษาจีน ซึ่งจะให้ตัวแทนกลุ่มเป็นคนอ่านคำศัพท์และบอกความหมาย โดยตัวแทนกลุ่มจะเวียนไปเรื่อง ๆ จนครบทุกคนในกลุ่ม หากกลุ่มใดตอบถูกก็ได้คะแนน กลุ่มใดตอบผิดก็จะได้คะแนน

1.5 จากกิจกรรมข้างต้น ผู้สอนสังเกตได้ว่า ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มจะมีความกระตือรือร้น มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะคนที่เป็ตัวแทนกลุ่ม หากตัวแทนกลุ่มตอบไม่ได้ สมาชิกก็จะให้ความช่วยเหลือ

1.6 ผู้สอนใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ รวมทั้งทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นระยะเวลา จำนวน 15 สัปดาห์

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบร่วมมือร่วมใจ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ค่าร้อยละ และค่า t

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีผลการวิจัยดังนี้

1. ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ สรุปได้ตามตารางและคำอธิบายต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาจีนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (n=25)

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20)	10.08	2.56		
หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20)	16.32	1.79	16.42*	.00

*p < .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.08 และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.32 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ โดยแบ่งตามรายด้านและรายชื่อ ดังนี้

ตารางที่ 2 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านครูผู้สอน (n=25)

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน	4.28	0.89	มากที่สุด
2	ครูจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยละความสามารถและเพศอย่างเหมาะสม	4.28	0.89	มากที่สุด
3	ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง	4.32	0.69	มากที่สุด
4	ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	4.44	0.65	มากที่สุด
5	ครูให้การเสริมแรงโดยการให้รางวัลแก่กลุ่มที่ทำกิจกรรมสำเร็จสูงสุด	4.28	0.79	มากที่สุด
รวม		4.32	0.74	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านครูผู้สอน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับ มากที่สุด

ตารางที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	ความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน	4.08	0.70	มาก
2	เนื้อหา ภาษา รูปแบบตรงกับความสนใจ และความต้องการของนักเรียน	4.28	0.67	มากที่สุด
3	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก	4.04	0.84	มาก
4	การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน	4.04	0.84	มาก
5	ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน	4.28	0.79	มากที่สุด
6	นักเรียนใช้สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ ร่วมกัน	4.20	0.64	มาก
7	นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมร่วมกัน	4.60	0.64	มากที่สุด
8	นักเรียนได้อธิบายความรู้ให้สมาชิกในกลุ่มฟัง	4.32	0.80	มากที่สุด
9	นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นซึ่งกันและกัน	4.52	0.65	มากที่สุด
10	นักเรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิก เช่น การเป็นผู้นำ การตัดสินใจ การแก้ปัญหา เป็นต้น	4.36	0.63	มากที่สุด
รวม		4.27	1.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.72 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ในระดับ มากที่สุด

ตารางที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านการวัดและประเมินผล

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	การประเมินผล มีการประเมินผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล และของกลุ่ม	4.24	0.87	มากที่สุด
2	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้	4.00	0.86	มาก
3	มีการประเมินพฤติกรรม การทำงานร่วมกันของนักเรียน	4.40	0.76	มากที่สุด
4	ผู้เรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง และของกลุ่ม	4.48	0.65	มากที่สุด
5	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน	4.40	0.76	มากที่สุด
รวม		4.30	0.78	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 แสดงว่านักเรียน มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับ มากที่สุด

ตารางที่ 5 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจในภาพรวมทุกด้าน

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	ด้านครูผู้สอน	4.32	0.74	มากที่สุด
2	ด้านเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4.27	1.72	มากที่สุด
3	ด้านการวัดและประเมินผล	4.30	0.78	มากที่สุด
รวม		4.29	1.08	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจในภาพรวมทุกด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08 แสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจในทุก ๆ ด้าน อยู่ในระดับ มากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลวิจัยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ผู้วิจัยได้สรุปผล ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 หลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะพิจารณาได้จากตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจโดยผลการศึกษา พบว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.08 และหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.32 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า หลังจากการที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนแบบร่วมมือร่วมใจ อยู่ในระดับมาก พิจารณา ได้จากผลการศึกษา ตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านครูผู้สอน พบว่า ค่าเฉลี่ยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ นักเรียนมีความพึงพอใจด้านครูผู้สอน อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.74 แสดงว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจด้านครูผู้สอน อยู่ใน ระดับมาก ผลจากการศึกษาตารางที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.72 และนักเรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ใน ระดับมาก แสดงว่า หลังจากการที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับ มาก ผลการศึกษาตารางที่ 4 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 0.78 และนักเรียนมีความพึงพอใจในด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับ มาก แสดงว่า หลังจากการที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านการวัดและประเมินผลอยู่ใน ระดับมาก และผลการศึกษา ตารางที่ 5 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจในภาพรวมทุกด้าน พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.08 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีน โดยใช้รูปแบบ “ร่วมมือร่วมใจ” นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก แสดงว่า หลังจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวมทุกด้าน อยู่ในระดับ มาก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ ได้ผลการวิจัยดังนี้

1. การวิจัยพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 หลังจากการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ เท่ากับ 10.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.51 คิดเป็นร้อยละ 50.4 และค่าเฉลี่ยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ เท่ากับ 16.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.07 คิดเป็นร้อยละ 81.6 ซึ่งจะเห็นได้ว่ามีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนที่สูงขึ้นกว่าก่อนการได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ สอดคล้องกับบทความของ นภาลักษณ์ ตั้งอรุณศิลป์ (2560) การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการจำอักษรจีนโดยใช้เทคนิคมอร์ฟিংร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนขั้นพื้นฐาน เพื่อพัฒนาการจำอักษรจีน โดยใช้เทคนิคมอร์ฟিংร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูเทพ ประภากร (2561) เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียนที่นักศึกษาผ่านเกณฑ์การทดสอบคิดเป็นร้อยละ 100

แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนแบบร่วมมือร่วมใจมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนภาษาจีน สามารถเข้าใจเนื้อหาที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น เห็นได้ชัดเจนจากผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังจาได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ

2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนแบบร่วมมือร่วมใจ อยู่ในระดับมาก สังเกตได้จากข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนแบบร่วมมือร่วมใจ สรุปได้ว่า หลังจาได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนแบบร่วมมือร่วมใจ นักเรียนมีความพึงพอใจในภาพรวม อยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 1.08 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูเทพ ประภากร (2561) เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลางโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียน ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน ผลการวิจัยพบว่า ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51) แสดงว่ารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือ ในชั้นเรียน ช่วยเสริมแรงบวกและความภาคภูมิใจ รวมถึงกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นร่วมมือกันและรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนดีขึ้นได้อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

1. การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจไปเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาจีนในระดับชั้นต่าง ๆ หรือกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจจะช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความกล้าแสดงออกทั้งในกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ กล้าตัดสินใจ และสร้างความรักความสามัคคีในหมู่คณะ และนักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างครูและเพื่อนร่วมชั้นได้

2. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ สามารถลดปัญหานักเรียนที่อยู่ในระดับปานกลางถึงอ่อนได้ เนื่องจากครูผู้สอนจะสอนในรูปแบบกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มจะคละเด็กเก่ง เด็กกลาง และเด็กอ่อนอยู่ร่วมกัน และให้ทุกคนมีบทบาทหน้าที่ในการทำงาน และจะให้คะแนนแบบอิงกลุ่ม ดังนั้นนักเรียนในกลุ่มต้องสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จึงจะมีผลการเรียนที่บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาและวิจัยการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในรูปแบบอื่น ๆ ให้มีกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจีนของนักเรียนในระดับต่าง ๆ

2. ควรศึกษาและวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละช่วงวัย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กาญจนา จิตุพันธ์ และ กาญจนา สาธุกุล. (2560). *การศึกษารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจ (Cooperative learning) ในชั้นเรียนวิชาการระบบสุขภาพ กรณีศึกษา นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุขชั้นสูงเทคนิคเภสัชกรรม วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธรจังหวัดขอนแก่น*. (รายงานผลการวิจัย). การประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 8. ปีที่ 8, 524-533.
- นภาลักษณ์ ตั้งอรุณศิลป์. (2560). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาจีนขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาการจำอักษรจีนโดยใช้เทคนิคมอร์ฟิงร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. *วารสารศึกษาศาสตร์ (มหาวิทยาลัยบูรพา)*, 28(1), 85-97.
- เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์. (2552). *หลักสูตรกับการจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ปราณี กองจินดา. (2549). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และทักษะการ คิดเลขในใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบซิปปาโดยใช้แบบฝึกหัดที่เน้นทักษะการคิดเลขในใจกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้คู่มือครู*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- พิจิตรา บุญล้อม. (2559). การศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่องมนุษย์และสิ่งแวดล้อม โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือร่วมใจและแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนมัธยมบ้านบางกะปิ. *วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา*, กรุงเทพฯ (หัวหมาก), 2559, 217.
- พิมพ์พันธ์ เตชะคุปต์. (2548). *การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แบนเนจเม้นท์.
- ภูเทพ ประภากร. (2561). *การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาจีนกลาง โดยใช้กิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือในชั้นเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*.
- เมชฌ สอดส่องกฤษ. (2553). *ปัญหาการเรียนการสอนภาษาจีนในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. สืบค้นจาก https://metchs.blogspot.com/2010/03/blog-post_9189.html.
- สมพร เชื้อพันธ์. (2547). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองกับการจัดการเรียนการสอนตามปกติ*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา. ถ่ายเอกสาร.
- Kagan, S., & Kagan, S. (1994). *Cooperative learning* (Vol. 2). San Juan Capistrano, CA: Kagan Cooperative Learning.